

Вторник, 7 юни 2016 г.

P8_TA(2016)0249

Операции за подкрепа на мира — ангажиментът, поет от Европейския съюз, по отношение на ООН и Африканския съюз**Резолюция на Европейския парламент от 7 юни 2016 г. относно мироопазващите операции — ангажиментът, поет от Европейския съюз по отношение на ООН и Африканския съюз (2015/2275(INI))**

(2018/C 086/04)

Европейският парламент,

- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз и по-специално членове 21, 41, 42 и 43 от него,
- като взе предвид член 220 от Договора за функционирането на ЕС,
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации и по-специално дялове VI, VII и VIII от него,
- като взе предвид доклада на генералния секретар на ООН от 1 април 2015 г., озаглавен „Партньорство за мир: към партньорство за поддържане на мира“ ⁽¹⁾,
- като взе предвид съвместното съобщение на Европейската комисия и върховния представител по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 28 април 2015 г., озаглавено „Изграждане на капацитет в подкрепа на сигурността и развитието — създаване на способности в нашите партньори за предотвратяване и управление на кризи“ ⁽²⁾,
- като взе предвид доклада от 16 юни 2015 г. на независимата група на високо равнище към ООН по въпросите на мироопазващите операции ⁽³⁾,
- като взе предвид декларацията от свиканата от президента на САЩ Барак Обама среща на върха на лидерите от 28 септември 2015 г. по въпросите на поддържането на мира,
- като взе предвид документа от 14 юни 2012 г., озаглавен „План за действие за укрепване на подпомагането от ЕС по линия на ОПСО за мироопазващите дейности на ООН“ ⁽⁴⁾, и документа от 27 март 2015 г., озаглавен „Засилване на стратегическото партньорство между ООН и ЕС в областта на поддържането на мира и управлението на кризи: приоритети за периода от 2015 до 2018 г.“ ⁽⁵⁾,
- като взе предвид съвместната стратегия Африка—ЕС, договорена на Втората среща на високо равнище между ЕС и Африка, проведена в Лисабон на 8—9 декември 2007 г. ⁽⁶⁾, и пътната карта на съвместната стратегия Африка—ЕС за периода 2014—2017 г., договорена на Четвъртата среща на високо равнище между ЕС и Африка, проведена в Брюксел на 2—3 април 2014 г. ⁽⁷⁾,
- като взе предвид Специален доклад № 3/2011 на Европейската сметна палата, озаглавен „Ефикасност и ефективност на помощта, предоставяна от ЕС чрез организации на ООН в засегнати от конфликти страни“,
- като взе предвид своята резолюция от 24 ноември 2015 г. относно ролята на ЕС в рамките на ООН — как да се постигнат по-успешно целите на външната политика на ЕС ⁽⁸⁾,
- като взе предвид резолюцията на Съвместната парламентарна асамблея АКБ—ЕС от 9 декември 2015 г. относно „Оценка на механизма за подкрепа на мира в Африка след десет години: ефективност и изгледи за бъдещето“,

⁽¹⁾ S/2015/229.⁽²⁾ JOIN(2015)0017.⁽³⁾ A/70/95-S/2015/446.⁽⁴⁾ Документ на Съвета 11216/12.⁽⁵⁾ ЕСВЦ(2015)458, документ на Съвета 7632/15.⁽⁶⁾ Документ на Съвета 7204/08.⁽⁷⁾ Документ на Съвета 8370/14.⁽⁸⁾ Приети текстове, P8_TA(2015)0403.

Вторник, 7 юни 2016 г.

- като взе предвид Програмата за устойчиво развитие за периода до 2030 г.,
 - като взе предвид „Насоките от Осло относно използването на чуждестранни военни и граждански сили и средства за гражданска защита при бедствия“ от ноември 2007 г.,
 - като взе предвид членове 4з и 4й от Учредителния акт на Африканския съюз,
 - като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2010 г. относно десетата годишнина от приемането на Резолюция № 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността ⁽¹⁾,
 - като взе предвид заключенията на Съвета от 15 октомври 2012 г., озаглавени „Корените на демокрацията и устойчивото развитие: ангажираността на Европа с гражданското общество в областта на външните отношения“,
 - като взе предвид член 52 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по развитие (A8-0158/2016),
- A. като има предвид, че мироопазващите операции са форма на реакция при кризи, обикновено в подкрепа на международно призната организация като ООН или Африканския съюз (АС), с мандат от ООН, с цел предотвратяване на въоръжен конфликт, възстановяване, поддържане или изграждане на мира, прилагане на мирни споразумения и справяне с комплексните извънредни ситуации и предизвикателства, предизвикани от нефункциониращи или слаби държави; като има предвид, че стабилността на африканското и европейското съседство би било от голяма полза за всички наши държави;
- Б. като има предвид, че целта на мироопазващите операции е да спомогат за създаване на стабилна, сигурна и по-просперираща среда в по-дългосрочен план; като има предвид, че доброто управление, правосъдието, по-голямото зачитане на принципите на правовата държава, защитата на цивилните лица, спазването на правата на човека и сигурността са съществена предпоставка за това и че успешните програми за помирение, възстановяване и икономическо развитие ще спомогнат за постигане на самоподдържащи се мир и благоденствие;
- В. като има предвид, че положението със сигурността особено в Африка се промени драматично през последното десетилетие с появата на терористични и бунтовнически групи в Сомалия, Нигерия и региона на Сахел — Сахара, като операциите за налагане на мира и за борба с тероризма станаха по-скоро правило, отколкото изключение в много области; като има предвид, че нестабилните държави и неуправляваните територии се увеличават и оставят много хора засегнати от бедност, беззаконие, корупция и насилие; като има предвид, че зле охраняваните граници по целия континент спомогат за подклаждане на насилие, намаляват сигурността и предоставят възможности за престъпна дейност;
- Г. като има предвид, че мирът се признава като изключително важен за развитието в новата програма за устойчиво развитие за периода до 2030 г. и че е въведена цел за устойчиво развитие № 16 относно мира и правосъдието;
- Д. като има предвид, че организации и нации с подходящ опит и оборудване, в идеалния случай с ясен и реалистичен мандат от ООН, следва да предоставят ресурсите, необходими за една успешна мироопазваща операция, за да помогнат за създаването на сигурна среда, в която да работят гражданските организации;
- Е. като има предвид, че ООН продължава да бъде основен гарант за международния мир и международната сигурност и разполага с най-всеобхватната мрежа за многостранно сътрудничество за управление на кризи; като има предвид, че понастоящем има 16 операции на ООН за поддържане на мира с над 120 000 души личен състав — повече от когато и да е преди; като има предвид, че над 87 % от силите на ООН за поддържане на мира са разположени в осем мисии в Африка; като има предвид, че обхватът на операциите на ООН е ограничен;

⁽¹⁾ ОВ С 99 Е, 3.4.2012 г., стр. 56.

Вторник, 7 юни 2016 г.

- Ж. като има предвид, че АС действа при ограничения, различни от тези на ООН, и може да взема страна, да се намесва без покана и да се намесва, без да е било подписано мирно споразумение, като при все това зачита Устава на ООН; като има предвид, че предвид броя междудържавни и вътрешнодържавни конфликти в Африка това е важно различие;
3. като има предвид, че НАТО предостави подкрепа за АС, в т.ч. за мисията на Африканския съюз в Дарфур (AMIS) и мисията на Африканския съюз в Сомалия (AMISOM), с планиране и активи на стратегическия транспорт по въздух и море и с изграждане на капацитет на Африканските резервни сили (ASF);
- И. като има предвид, че кризите в Африка изискват съгласуван глобален отговор, който надхвърля аспектите, свързани единствено със сигурността; като има предвид, че мирът и сигурността са необходими предварителни условия за развитието и че всички местни и международни участници подчертават необходимостта от тясна координация между сигурността и политиката за развитие; като има предвид, че е необходима дългосрочна перспектива; като има предвид, че реформата в сектора на сигурността и разоръжаването, демобилизацията и реинтеграцията на бившите воюващи могат да бъдат от значение за постигане на стабилност и на целите за развитие; като има предвид, че Бюрото за връзка на ООН за мир и сигурност и постоянната мисия на Африканския съюз в Брюксел играят ключова роля за развитие на връзки между своите организации и ЕС, НАТО и националните посолства;
- Й. като има предвид, че основният механизъм за европейското сътрудничество с АС е Механизмът за подкрепа на мира в Африка, установен първоначално през 2004 г. и предоставящ около 1,9 милиарда евро чрез финансираните от държавите членки Европейски фонд за развитие (ЕФР); като има предвид, че когато Механизмът за подкрепа на мира в Африка беше създаден през 2003 г., неговото финансиране чрез средства по ЕФР трябваше да бъде временно, но 12 години по-късно ЕФР продължава да бъде основният източник на финансиране за Механизма за подкрепа на мира в Африка; като има предвид, че през 2007 г. приложното поле на Механизма беше разширено, за да обхване по-широк набор от дейности за предотвратяване на конфликти и стабилизиране след конфликти; като има предвид, че програмата за действие за периода 2014—2016 г. отчита външните оценки и консултации с държавите членки и въвежда нови елементи, за да се подобри ефективността; като има предвид, че член 43 от ДЕС се позовава на т.нар. разширени мисии от Петерсберг, които включват мисии за съвет и помощ във военната област, мисии за предотвратяване на конфликти и поддържане на мира, мисии на военни сили за управление на кризи, включително умиротворителни мисии и стабилизиращи операции след края на конфликти; като има предвид, че през 2014 г. над 90 % от бюджета бяха определени за мироопазващи операции, от които 65 % за персонала на AMISOM; като има предвид, че засилването на институционния капацитет на Африканския съюз и на Африканските регионални икономически общности е жизненоважно за успеха на мироопазващите операции и на процесите на помирение и възстановяване след конфликтите;
- К. като има предвид, че ролята на ЕС трябва да бъде разглеждана в контекста на приноса на множество държави и организации към мироопазващите операции; като има предвид например, че САЩ са най-големият финансов донор за операции на ООН по поддържане на мира и предоставят пряка подкрепа за АС чрез своето Партньорство с Африка за бързо реагиране за поддържане на мира, а така също и приблизително 5 милиарда щатски долара в подкрепа на операции на ООН в Централноафриканската република, Мали, Кот д'Ивоар, Южен Судан и Сомалия; като има предвид, че тези различни източници на финансиране се координират от групата на партньорите на АС за мира и сигурността; като има предвид, че Китай стана активен участник в операциите на ООН по поддържане на мира и че Комисията на Африканския съюз е включена във Форума за сътрудничество между Китай и Африка; като има предвид, че след Етиопия най-големите доставчици на участници за мисиите на ООН по поддържане на мира са Индия, Пакистан и Бангладеш;
- Л. като има предвид, че европейските държави и самият ЕС са важни донори на системата на ООН, по-конкретно чрез предоставянето на финансова подкрепа за програми и проекти на ООН; като има предвид, че Франция, Германия и Обединеното кралство са най-големите донори за бюджета на операциите на ООН по поддържане на мира; като има предвид, че държавите — членки на ЕС колективно са най-големият донор за бюджета на ООН за поддържане на мира — с около 37 % — и понастоящем допринасят с военнослужещи за девет мисии по поддържане на мира; като има предвид освен това, че през 2014 г. и 2015 г. финансовите ангажименти на ЕС по отношение на АС бяха 717,9 милиона евро, а приносът на АС беше едва 25 милиона евро; като има предвид, че европейските държави участват с около едва 5 % в персонала на ООН по поддържане на мира — 5 000 военнослужещи от общо около 92 000; като има предвид обаче, че например Франция подготвя 25 000 африкански войници всяка година и отделно изпраща над 4 000 души в африканските операции по поддържане на мира;

Вторник, 7 юни 2016 г.

- М. като има предвид, че противопехотните мини са голяма пречка пред възстановяването и развитието след конфликтите, не на последно място в Африка, и че през последните 20 години ЕС е изразходвал около 1,5 милиарда евро за процеси на обезвреждане на противопехотни мини и за подкрепа на жертвите от тях, което го прави най-големият донор в тази област;
- Н. като има предвид, че в допълнение към ролята на отделните европейски държави ЕС има конкретен принос към мироопазващите операции с многоаспектни действия; като има предвид, че ЕС предоставя техническа и финансова подкрепа за АС и подрегионалните организации, в частност чрез Механизма за подкрепа на мира в Африка, Инструмента, допринасящ за стабилността и мира, и Европейския фонд за развитие; като има предвид, че ЕС провежда дейности за консултации и обучение в рамките на мисиите си по линия на ОПСО и допринася за засилването на африканските способности при управлението на кризи;
- О. като има предвид, че петте граждански мисии и четирите военни операции на ЕС, които понастоящем се осъществяват в Африка, често се провеждат успоредно или съгласувано с действия на ООН, АС или национални действия;
- П. като има предвид, че ЕС е поел ангажимент да помогне за укрепването на Африканската архитектура за мир и сигурност, по-конкретно чрез подкрепа за оперативността на Африканските резервни сили (ASF);
- Р. като има предвид, че Европейският съвет отправи искане ЕС и неговите държави членки да засилят подкрепата си за партньорските държави и организации чрез предоставяне на обучения, консултации, оборудване и ресурси, така че те във все по-голяма степен да могат сами да предотвратяват или управляват кризите; като има предвид, че е налице ясна необходимост от взаимно подсилващи се интервенции в областта на сигурността и развитието, за да бъде постигната тази цел;
- С. като има предвид, че ЕС следва да подкрепя действията на други участници, които може да са по-способни да изпълняват конкретни роли, като избягва дублиране и укрепва работата на тези, които вече присъстват на място, особено държавите членки;
- Т. като има предвид, че член 41, параграф 2 от ДЕС забранява разходите, възникващи от действия за военни операции или в областта на отбраната, да се осигуряват от бюджета на ЕС, въпреки че не изключва изрично финансиране от ЕС за военни задачи като операции по поддържане на мира с цели в областта на развитието; като има предвид, че общите разходи се поемат от държавите членки по механизма ATHENA; като има предвид, че макар основната задача на политиката на ЕС за развитие да е намаляването и в дългосрочен план изкореняването на бедността, членове 209 и 212 от ДФЕС не изключват изрично финансиране на изграждането на капацитет в сектора на сигурността; като има предвид, че Европейският фонд за развитие (ЕФР) и Механизмът за подкрепа на мира в Африка, като инструменти извън бюджета на ЕС, имат отношение към разглеждането на връзката между сигурност и развитие; като има предвид, че ЕФР изисква програмирането да се извършва така, че да отговаря на критериите за официална помощ за развитие (ОПР), които в по-голямата си част изключват свързани със сигурността разходи; като има предвид, че ЕС работи върху възможността за допълнителни специални инструменти в контекста на инициативата за изграждане на капацитет в подкрепа на сигурността и развитието;
- У. като има предвид, че потребностите на засегнатите държави и европейската сигурност трябва да бъдат водещите принципи за участието на ЕС;
1. Подчертава необходимостта от координирани външни действия, които използват дипломатически и свързани със сигурността и развитието инструменти, за да се възстанови доверието и да се обърне внимание на предизвикателствата, породени от войните, вътрешните конфликти, несигурността, нестабилността и прехода;
 2. Отбелязва, че разполагането на множество разрешени от ООН мисии в една и съща зона на операции, с различни действащи лица и регионални организации, все по-често е реалност при съвременните мироопазващи операции; подчертава, че управлението на тези сложни партньорства, макар и да не дублира дейността или мисиите, е изключително важно за успеха на операциите; във връзка с това призовава за оценка и рационализиране на съществуващите структури;

Вторник, 7 юни 2016 г.

3. Набляга на значението на своевременната комуникация и на подобрените процедури за кризисни консултации с ООН и АС, както и с други организации като НАТО и ОССЕ; изтъква необходимостта от подобряване на обмена на информация, включително относно планирането, провеждането и анализа на мисиите; приветства финализирането и подписването на административната спогодба между ЕС и ООН относно обмена на класифицирана информация; признава важността на партньорството Африка — ЕС и на политическия диалог между ЕС и АС по въпросите на мира и сигурността; предлага споразумение между АС, ЕС и други ключови действащи лица и ООН по набор от споделени цели за сигурността и развитието на Африка;
4. Призовава настоятелно ЕС, предвид мащаба на предизвикателствата и комплексното участие на други организации и нации, да се стреми към подходящо разделение на труда и да се съсредоточи там, където най-добре може да добави стойност; отбелязва, че редица държави членки вече участват в операции в Африка и че ЕС би могъл да генерира истинска добавена стойност чрез по-голяма подкрепа за тези операции;
5. Отбелязва, че в една все по-сложна обстановка по отношение на сигурността мисиите на ООН и АС се нуждаят от всеобхватен подход, при който в допълнение към използването на военни, дипломатически и свързани с развитието инструменти други съществени фактори са задълбоченото познаване на обстановката по отношение на сигурността, обмен на разузнавателни данни и информация и модерни технологии, знания за начините на осъществяване на контртероризъм и водене на борба с престъпността в райони на конфликт и райони, преживели конфликт, разполагане на критични инструменти, предоставяне на хуманитарна помощ и възстановяване на политическия диалог, за осигуряването на всички от които могат да спомогнат европейските държави; отбелязва работата, която вече се върши в тази област от конкретни държави членки и от други многонационални организации;
6. Подчертава значението на другите инструменти на ЕС в областта на сигурността и по-специално на мисиите и операциите по линия на ОПСО; припомня, че намесата на ЕС в Африка е с цел да допринесе за стабилизирането на държавите, изправени пред кризи, особено чрез мисии за обучение; подчертава ролята на мисиите по линия на ОПСО, както граждански, така и военни, за подкрепата на реформи в сектора на сигурността и за принос към международната стратегия за управление на кризи;
7. Отбелязва, че възприеманата легитимност на една мироопазваща операция е ключът към успеха ѝ; счита, че поради това АС следва да допринася с подкрепа и военни сили, когато е възможно; отбелязва, че това също така е важно и по отношение на дългосрочните цели на АС за самоконтрол;
8. Приветства факта, че новата програма за действие на Механизма за подкрепа на мира в Африка обръща внимание на недостатъците и поставя по-силен акцент върху стратегии за изход, по-голямо споделяне на тежестта с африканските държави, по-целенасочена подкрепа и подобрени процедури за вземане на решения;
9. Приветства стратегическото партньорство между ООН и ЕС в областта на поддържането на мира и управлението на кризи и неговите приоритети за периода 2015—2018 г., договорени през март 2015 г.; отбелязва завършените и текущите мисии по линия на ОПСО, насочени към поддържане на мира, предотвратяване на конфликти и укрепване на международната сигурност, и отчита ключовата роля в тези сфери на други организации, в т.ч. панафрикански и регионални организации, и държави; призовава ЕС да положи допълнителни усилия за улесняване на приноса на държавите членки; припомня, че ЕС осъществява дейности по управлението на кризи в Африка, насочени към поддържане на мира, предотвратяване на конфликти и укрепване на международната сигурност в съответствие с Устава на ООН; отбелязва, че само 11 от 28-те държави — членки на ЕС поеха обещания на срещата на върха на лидерите от 28 септември 2015 г. по въпросите на опазването на мира, докато Китай пое ангажимент за резервни сили от 8 000 души, а Колумбия за 5 000 военнослужещи; призовава държавите — членки на ЕС да засилят значително своя военен и полицейски принос към мисиите на ООН по поддържане на мира;
10. Подчертава необходимостта от бърз отговор на кризата от страна на Африка и изтъква ключовата роля на Африканските резервни сили (ASF) в това отношение; подчертава значителния принос на ЕС чрез Механизма за подкрепа на мира в Африка и финансирането на АС, който дава възможност на АС да увеличи капацитета си за колективен отговор на кризите на континента; насърчава регионалните организации като Икономическата общност на западноафриканските държави (CEDEAO) и Южноафриканската общност за развитие да увеличат усилията си в областта на бързата реакция на Африка при кризи и да допълнят усилията на АС;
11. Подчертава при все това, че е важно да се инвестира повече в предотвратяването на конфликти, като се отчитат фактори като политическата или религиозната радикализация, свързаното с изборите насилие, разселването на населението и изменението на климата;

Вторник, 7 юни 2016 г.

12. Признава критичния принос на Механизма за подкрепа на мира в Африка за развитието на тристранното партньорство между ООН, ЕС и АС; счита, че този механизъм предоставя както входен пункт, така и потенциален лост за създаване на по-силно партньорство между ЕС и АС, и се е доказал като незаменим, давайки възможност на АС, а чрез него и на осемте регионални икономически общности, да планират и осъществяват своите операции; счита, че е жизненоважно институциите на ЕС и държавите членки да продължат да бъдат тясно ангажирани, за да бъде Механизмът използван напълно, и АС да покаже по-висока степен на ефикасност и прозрачност при използването на финансовите средства; счита, че Механизмът за подкрепа на мира в Африка следва да се съсредоточи върху структурна подкрепа, вместо само да субсидира заплатите на африканските сили; признава, че се използват и други механизми за финансиране, но счита, че предвид изключителния фокус на Механизма върху Африка, а така също и ясните му цели, той е особено важен за мироопазващите операции в Африка; счита, че организациите на гражданското общество, работещи за изграждането на мира в Африка, следва да получат възможност да допринасят с възгледите си като част от по-стратегическо взаимодействие с организациите на гражданското общество по въпросите на мира и сигурността; остава загрижен поради продължаващите проблеми с финансирането и политическата воля от страна на африканските държави; отбелязва заключенията на Съвета от 24 септември 2012 г., в които се посочва, че „ще трябва да се обмисли финансиране, алтернативно на това от ЕФР“;

13. Отбелязва, че засилването на европейското военно сътрудничество би увеличило ефикасността и ефективността на приноса на ЕС към мироопазващите мисии на ООН;

14. Приветства, предвид голямото значение на изграждането на капацитет в Африка, успешното провеждане на втория цикъл на стратегическото обучение на африканските сили (Amani Africa) през октомври 2015 г., в който се включиха над 6 000 военни, полицейски и цивилни участници, и очаква с нетърпение оперативността на 25-хилядните Африканските резервни сили (ASF) възможно най-скоро през 2016 г.;

15. Призовава ЕС и неговите държави членки, както и други членове на международната общност, да помогнат с обучение, включващо дисциплина, оборудване, логистична подкрепа, финансово подпомагане и изработване на правила за употребата на сила, да насърчават и подпомагат африканските държави и да продължат изцяло ангажимента спрямо Африканските резервни сили; настоятелно призовава за по-активно застъпничество за Африканските резервни сили в африканските столици от страна на посолствата на държавите членки и делегациите на ЕС; счита, че официалната помощ за развитие (ОПР) трябва да бъде преструктурирана съобразно целта за изграждане на мир; счита, че Регламентът за ЕФР следва да бъде преразгледан, за да се създадат условия при планирането да бъдат включени разходи за мир, сигурност и правосъдие, които са обосновани от гледна точка на развитието;

16. Отбелязва значението на мисиите по линия на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) за сигурността на Африка, в частност мисиите за обучение и подкрепа за африканските сили, и особено военната мисия на ЕС в подкрепа на обучението на въоръжените сили на Мали (EUTM Mali), мисията на ЕС по линия на ОПСО в Мали (EUCAP Sahel Mali) и мисията на ЕС по линия на ОПСО в Нигер (EUCAP Sahel Niger), военната мисия на ЕС в подкрепа на обучението на сомалийските сили за сигурност (EUTM Somalia) и мисията на ЕС за изграждане на регионален морски капацитет в региона на Африканския рог (EUCAP Nestor); отбелязва допълнителната подкрепа, осигурена от тези мисии за усилията на другите ръководени от ООН мисии; призовава ЕС да увеличи способностите на тези мисии за обучение, в частност като даде възможност африкански войници, които са преминали обучение, да бъдат наблюдавани по време на и след завръщането си от местата на провеждане на операции;

17. Настоява ЕС и държавите членки, когато подпомагат операциите за подкрепа на мира, да не действат изолирано, а по-скоро да вземат изцяло предвид приноса на други международни участници, да подобряват координацията с тях и бързината на реагирането и да насочват усилията си върху определени приоритетни държави, като използват най-подходящите и опитни държави членки и африкански държави като водещи нации; подчертава значението на регионалните икономически общности в рамките на структурата на сигурността в Африка; подчертава ролята, която делегациите на ЕС биха могли да играят като фактори за координацията между международните участници;

18. Подкрепя прилагането на цялостен подход на ЕС, който е основният инструмент за мобилизирането на пълния потенциал на действието на ЕС в контекста на операциите по поддържане на мира и процеса на стабилизиране, както и за мобилизирането на различни начини в подкрепа на развитието на държавите от АС;

19. Подчертава, че подкрепата в областта на управлението на границите следва да бъде приоритет в рамките на ангажимента на ЕС в Африка; отбелязва, че зле охраняваните граници са един от основните фактори за увеличаването на тероризма в Африка;

20. Приветства съвместното съобщение относно изграждането на капацитет и се присъединява към призива на Съвета за бързото му прилагане; посочва потенциала на ЕС — особено чрез неговия всеобхватен подход, обхващащ граждански и военни средства — да спомага за укрепването на сигурността в нестабилни и засегнати от конфликти държави и да отговаря на потребностите на нашите партньори, в частност на военни бенефициенти, като потвърждава отново, че сигурността

Вторник, 7 юни 2016 г.

е предварително условие за развитието и демокрацията; изразява съжаление, че нито Европейската комисия, нито Съветът споделиха с Европейския парламент своята оценка на правните възможности за подкрепа на изграждането на капацитет; призовава двете институции да информират своевременно Европейския парламент по този въпрос; призовава Европейската комисия да предложи правно основание в съответствие с първоначалните европейски цели от 2013 г., очертани в инициативата „Да дадем възможности и да укрепим“ („Enable and Enhance“);

21. Посочва, че документът на Правната служба на Съвета от 7 декември 2015 г., озаглавен „Изграждане на капацитет в подкрепа на сигурността и развитието — правни въпроси“, разглежда начини и средства за финансиране на оборудването на военните сили на африканските държави; призовава Съвета да продължи това обсъждане;

22. Приветства положителните отговори, получени от Франция след задействането на член 42, параграф 7; приветства като много положително завръщането на европейските въоръжени сили в Африка;

23. Отчита, че проблемът често не е липсата на финансиране, а по-скоро как се изразходват средствата и какви други ресурси се използват; отбелязва, че препоръките на Европейската сметна палата относно финансовите средства от ЕС не са били изцяло изпълнени; призовава за редовни прегледи на начина, по който се изразходва финансирането от националните правителства чрез ЕС и ООН; счита, че е жизненоважно средствата да се използват ефективно предвид тяхното ограничено естество и мащаба на проблемите за разрешаване; счита, че отчетността е съществена част от този процес, също както и помощта за справянето с ендемичната корупция в Африка; настоява за по-задълбочена и прозрачна оценка на мироопазващите операции, подпомогани от ЕС; подкрепя инициативи като доверителния фонд „Békou“, който се прилага в Централноафриканската република и чиято цел е да обедини свързани с развитието европейски средства, опит и капацитет, за да се преодолеят разпокъсаността и неефективността на международните действия при реконструкцията на дадена държава; призовава за по-системно съвместно планиране в рамките на различните инструменти на ЕС;

24. Отбелязва доклада на ООН от 15 май 2015 г. за оценка на прилагането на и усилията за корективна помощ при сексуална експлоатация и злоупотреби, извършени от персонал на ООН или свързан с него персонал в рамките на операции по поддържане на мира; счита, че АС, ООН, ЕС и държавите членки следва да прилагат голяма бдителност по отношение на такива наказателноправни въпроси, и настоятелно призовава за най-строги дисциплинарни и съдебни процедури и за най-големи усилия за предотвратяване на подобни престъпления; препоръчва също така подходящо обучение и образование на персонала на мисиите по поддържане на мира и счита, че назначаването на служители жени и съветници по въпросите на пола би помогнало за преодоляването на някои обосновани от културата погрешни схващания и за намаляването на случаите на сексуално насилие;

25. Призовава за съгласувани усилия за изграждане на капацитет от страна на ЕС и ООН; счита, че настоящата програма за финансиране е неустойчива и че към Механизма за подкрепа на мира в Африка следва да бъдат добавени условия, за да се насърчи АС да увеличи собствения си принос към операциите за подкрепа на мира;

26. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Съвета, Комисията, парламентите на държавите членки, генералния секретар на ООН, председателя на Комисията на АС, председателя на Panaфриканския парламент, генералния секретар на НАТО и председателя на Парламентарната асамблея на НАТО.